

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Príloha Radošinských novín číslo 5 December 2007

"Rodiny sú sedom, v ktorom vyrastajú sadenice nových generácií."

(Ján Pavol II.)

BOH SA STAL ČLOVEKOM

Kto z nás vie, prečo a ako prišiel na tento svet? Kto z nás rozhodol, že sa chce narodiť?

Je len jeden, ktorý vedome prišiel na svet – Pán Ježiš. Prišiel uspokojiť naše nespokojné srdce, plné otázok na zmysel života a plné nepochopenia z nespravodlivosti, ktorou je svet zamorený. Veď ako často sa nám zdá, že je niekto uprednostňovaný, dokonca i v duchovnej oblasti. Neraz sa pýtame:

„Ako sa na to môže Boh dívať, ako to môže dopustiť?“

Pán Ježiš pomáhal vyliečiť jednotlivých ľudí, neúnavne ohlasoval radostnú zvesť, presviedčal nás, že sme tu z lásky Boha a bol ochotný sa nechať ponižovať a nakoniec obetovať svoj život. Áno, Sme tu preto, lebo

– **záleží mu na každom z nás.**“

Boh, ktorý stvoril svet, stvoril aj nás. On nás chcel, on nás povolal k bytiu.

„Boh Ťa naliehavo žiada, aby si mu uveril. Preňho nie je dôležité, ako si zhrešil alebo kde si bol doteraz. Ver, že vždy budeš pre Ježiša jedinečný!“ Veď prečo uzdravil slepého, chromého, či inak chorého človeka? Azda nás len nenapadne, že to preto, lebo preňho ako jednotlivci nie sme dôležití? „Aj teraz láskyplne na teba hľadí, akoby sa zástup okolo teba rozplynul a záleží mu len na tebe. Pýta sa: - Čo chceš, aby som ti urobil? – Čo mu odpovieš?“

Keď uvidíš jezuliatko v jasliach, vedz, že to je ten, ktorý jediný vedel, prečo sa narodil a že jeho narodenie bolo kvôli každému jednému z nás.

S použitím citátov z časopisu SLOVO spracovala -ST-

Jasličková pobožnosť

V tomto roku bude v nedeľu na sviatok Svätej rodiny v popoludňajších hodinách. Deti si môžu pripraviť v rodinách ako darček pre Ježiška pri príležitosti jeho narodenín kultúrne vystúpenie vo forme veršička, piesne, dramatického vystúpenia a pod.

Kde inde sa môžeme pri oslavách narodenín stretnúť toľkí? Tu nezáleží, či bývame pod jednou strechou. Všetkých nás spája to, čie narodeniny oslavujeme. Na túto oslavu sú teda na rozdiel od iných osláv pozvaní všetci.

Ale vieme, ako to bolo s pozvanými v evanjeliu. Niekedy je oslava rozpačitá, niekedy príde i málo pozvaných.

Pritom ten, ktorý nás pozýva, nás nikdy nekritizuje, nikdy neohovori, ... Nečaká umelecké výkony. Vie, že sa nám trasie hlas, že občas falošne zaspievame, že sa zakokceme, že občas niečo zabudneme.

On "vidí aj v skrytosti", počuli sme veľakrát. Jemu stačí naša ochota prijať jeho pozvanie a potešiť sa spolu s ním, veď nás nazval svojimi bratmi. Vieme, že ako prví ho privítali pastieri, ale poklonili sa mu aj králi. Teda chce všetkých.

Deti ho pozdravia svojimi vystúpeniami a my svojou prítomnosťou. Zažijeme pritom dvojakú radosť. Aj tú našu „svetskú“ pri pohľade na svoje ratolesti, aj tú, ktorú my dospelí vieme

vďaka prežitým skúsenostiam viac oceniť. Ten, ktorého vidíme ako dieťa v jasličkách, je ten, ktorý stále žije. Každý rok znova sa predstavuje ako Narodený, lebo nás miluje a vie, že ak si jeho lásku nebudeme neustále pripomínať, stane sa aj z nás „ľud tvrdej šije“, ako sa Boh neraz sťažoval v Starom zákone. S každým človekom sa všetko začína znova. Každému človeku je treba znova povedať a potom celý život pripomínať, kto je jeho pôvodca a čo pre našu záchranu urobil. Jasličková slávnosť je jedna z najkrajších a najpôsobivejších možností, ako „byť jedno“, a najmä, ako to naučiť naše deti. Veď Ježiš je práve ako dieťa pre ne najbližší a najpriateľnejší.

*Je čas šťastia, veselosti, každý pieseň spieva,
nech vo Vašej domácnosti radosť sa rozlieva.*

PRIPRAVUJEME SA NA VYSIELACIU SV. OMŠU DO TRNAVY

Dobronovinové koledovanie sa aj tento rok intenzívne v našej farnosti pripravuje. Súčasťou prípravy je aj účasť na vysielacej svätej omši, ktorú pre koledníkov odslúži otec biskup v Trnave. V tomto – pre nás druhom, na Slovensku 13. ročníku – sa deti opäť pred sv. omšou stretnú spoločne z celej Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy u pátrov jezuitov v Mariánskej sále. Tam ako po iné roky je pre ne pripravené predstavovanie jednotlivých farností, spoločné spievanie, počúvanie zážitkov z Kene a spoločné pohostenie. Na stretnutí býva veľa radosti z veľkého spoločenstva detí, ktoré sa zjednotili v úmysle pomôcť. Detská bezprostrednosť a čistota vytvára nádhernú atmosféru, po akej všetci podvedome túžime: nahromadené dobro.

Každý rok sa farnosti predstavujú nejakým iným a zaujímavým spôsobom. Na tento rok to má byť jeden krojovaný zástupca, ktorý o farnosti povie nejakú príhodu alebo zarecituje báseň. Naši koledníci majú na túto príležitosť

pripravenú báseň o Radošine. Pre deti ju tak, aby našu obec čo najvýstižnejšie charakterizovala, napísala p. uč. Bahelková. A pretože chceme, aby si ju mohli prečítať i ostatné deti, ktoré sa na vysielaciu sv. omšu nedostanú, alebo nie sú do Dobrej noviny zapojené, uvádzame ju v našej prílohe.

Okrem takéhoto predstavenia obce a farnosti deti prinesú na sv. omšu darček pre deti z internátnej školy s kombinovaným postihnutím v Bratislave na Patronke, a to: temperové farby, štetce, lepidlá a krepový papier. Je až na neuverenie, ako sa z týchto maličkostí, jednotlivých „kvapôčok“, stane veľké jazero pomoci.

Vzájomnú jednotu, pohostinnosť a radosť prejavia tiež koláčikom, ktorý donesú zo svojho ochutnať tým druhým. Po takomto zážitku spolupatričnosti detí zo Slovenska nie je pre ne problém a j iné

pomôže tým, ktorí nemali to šťastie, aby sa narodili v bohatej krajine. Už teraz si želáme, aby našu spoločnú radosť z dobra, ktoré „rozdávaním rastie“, pocítili aj tí, ktorí sú na pomoc nie vlastnou vinou odkázaní.

Báseň o Radošine

Pod horami v údolí
leží malá dedinka.
Radošina ju nazvali
žiť v nej je radosť veľiká.

Toľkých ľudí rozosmeje,
rozplače i pobaví,
každé jeho predstavenie
je zárukou super zábavy.

Na južných svahoch viničných
sa urodí hrozna veľa,
dobré víno uložené v priestoroch pivničných
i anglická kráľovná ho piť chcela.

Čertova pec dobre známa,
obýval ju pračlovek,
usadlosť i v dejinách zapísaná,
pre historikov to zlatý vek.

Radošinské naivné divadlo,
kto by ho nepoznal,
pán Stanislav Štepka
je humoru veľký kráľ.

Toľko sme vám chceli o Radošine povedať,
že každý z nás ju má rád
a len v dobrom budeme
o nej rozprávať.

Koledníci Dobrej noviny sa dozvedeli v príprave na koledovanie takmer neuveriteľné údaje:

- V roku 2000, teda v miléniovom roku, sa zišlo 189 štátov OSN a dohodli sa na odstránení chudoby vo svete do roku 2015.

- Podpísali osem tzv. Miléniových rozvojových cieľov a zaviazali sa ich v priebehu stanovených 15 rokov splniť. Ubehla polovica času. Vyzerá to tak, že sa to podarí?

- Na svete je majetok rozdelený takto:
Jednu časť vlastní 57% ľudí,
druhú 40 % ľudí
a tretiu 3 % ľudí.

Tie 3 % sú najbohatší ľudia na svete a ich majetok predstavuje viac ako majetok 57% chudobných ľudí. 40 % predstavujú ľudia žijúci priemerne.

- Svetová banka označila za hranicu chudoby denný príjem 2 doláre (asi 50 Sk), za extrémnu chudobu denný príjem 1 dolár (asi 25 Sk) a menej.

Si dobrý, chcený a milovaný. Iba ak túto pravdu o sebe prijmeš, budeš samým sebou. Inak sa ti zdá, že si nula.

Vianočné tradície

Prečo máme poznať históriu a načo sú nám všetky poznatky, zručnosti a vedomosti zdedené po predkoch? Predovšetkým preto, aby sme tieto skúsenosti, ale i tradície odovzdávali ďalším generáciám, a preto si niektoré pripomenieme.

Pre nás je smerodajné, že aj Katechizmus Katolíckej cirkvi vyzdvihuje úlohu tradície. Tradícia bola prostriedkom, ako sa odovzdávalo Ježišovo učenie z generácie na generáciu. Veď prví kresťania ešte nemali napísaný Nový zákon. Poklad viery si odovzdávali ústnou formou. A takto si ľudia odovzdávali nielen vieru, ale aj množstvo vedomostí a skúseností po celý život. Naši predkovia nám odovzdali poklad vo forme piesní, rozprávok, obradov a obyčají. Máme povinnosť uchovať a rozvinúť toto všetko pre ďalšie generácie.

I s príchodom Vianoc sa stretáme s tradíciami, ktoré sa odovzdávali z generácie na generáciu a záleží i na nás, či neupadnú do zabudnutia.

Roráty – sú sväté omše, ktoré slúžia kňazi počas Adventu skoro ráno v kostoloch na počesť Matky Božej. Začínajú sa slovami proroka Izaiaša: Rorate coeli desuper – Roste nebesia z výsosti, ktoré sa spievajú na začiatku týchto sv. omší. Boli a sú veľmi obľúbené aj preto, že predchádzajú sviatkom Narodenia Božieho dieťaťa a pripravujú nás na túto skutočnosť. V neposlednom rade sú obľúbené aj preto, že sa k nim viaže romantická atmosféra zasnežených chodníkov, briezdiacich rán i adventných piesní. Nie je známe, kedy sa začali tieto sv. omše slúžiť, ale predpokladá sa, že približne v časoch, keď bola ustanovená adventná liturgia, t.j. v 5.-6. storočí.

Adventný veniec – je veľmi rozšírený symbol Adventu, ktorý si obľúbili veriaci i neveriaci. Základom je veniec zo zelených vetvičiek, na ktorom sú pripevnené štyri sviece – na každú nedeľu jedna. Symbolika venca spočíva predovšetkým v postupnom zapalovaní sviec. Adventný veniec predstavuje kruh, ktorý je symbolom rodinnej súdržnosti a vzájomnej lásky jej členov. Literatúra uvádza, že prvý adventný veniec

si zhotovil hamburský kňaz Johann Wichlern v roku 1860. Do našich krajov sa rozšíril z Nemecka v druhej polovici 20. storočia.

Adventný kalendár – zatiaľ čo v katolíckom prostredí sa veriaci pripravovali na príchod Spasiteľa predovšetkým prostredníctvom liturgických textov a sv. omší zvaných roráty, v evanjelickom prostredí rodičia hľadali spôsob, ako deťom priblížiť a skrátiť čas čakania, a vtedy sa objavili prví predchodcovia adventných kalendárov. Ich rozvoj nastal v 19. storočí. Z toho obdobia poznáme kalendáre vo viacerých formách. Sú to rôzne obrázkové kalendáre, v ktorých sa každý deň vešia nový obrázok na stenu.

Zvláštnu podskupinu tvoria kalendáre, ktoré sa zhotovujú v niektorých kláštoroch i dnes, kde za každý dobrý skutok žiaci prinesú do pripravených jasličiek jedno steblo slamy, a tak sa snažia pripraviť čo najmäkšie lôžko pre Ježiška. Ďalšiu formu predstavovali čiarky napísané kriedou na dvere podľa počtu dní v Advente a v rodine každý deň po spoločnej modlitbe jedno z detí zotrela jednu čiarku. Ďalšou formou boli sviece rozdelené na 24 dielikov a každý večer počas spoločnej modlitby zhorel jeden dielik sviece. Prvý tlačný adventný kalendár zhotovil na fare v Maulbronne (Nemecko) Gerhard Lang (1881 -1974). Kalendár s otvárateľnými okienkami je známy od začiatku 20. storočia, kde namiesto obrázkov boli citáty z Biblie. Prvý kalendár s čokoládkami bol pravdepodobne vyrobený v r. 1958.

Nezabudnime v predvianočnom období, v čase horúčkovitých nákupov, upratovania, neustáleho zhonu na to najdôležitejšie, že Advent je časom prípravy na slávnosť Narodenia Pána, v ktorom si pripomíname príchod Božieho Syna medzi ľudí. Tešme sa a budme vďační nebeskému Otcovi, že tak obdivuhodne „naprogramoval“ tento svet. Poznávaním kresťanských, vlastných ale aj všeludských kultúrnych hodnôt odкрývame toto jeho dielo.

Zdroj: E. Klepáčová Adventný kalendár

Spracovala: M.Bušíková

Podakovanie za úrodu

Už tretí rok na sviatok Povýšenia Kríža sa farský kostol na celý týždeň a v tomto roku na tri týždne zmenil na záhradu s najkrajšími plodmi zeme.

V piatok ráno sa skupina nadšencov pustila do práce a zrealizovala myšlienku výzdoby kostola i s menším množstvom prinesených plodín, ako v minulých rokoch. V kostole boli dominantné sypané obrazy z prírodných materiálov, ktoré boli vypracované do najmenších detailov. Podakovať Bohu za úrodu, za všetko čo nám dáva sa môžeme nielen modlitbou a spevom, ale i plodmi a kvetmi prinesenými na výzdobu kostola.

M.B.

Človek je utedy človekom, keď nepochoduje podľa bubna tohto sveta.

DOBRÁ NOVINA

Slová ,ktoré môžu mať viac významov. Môžeš dostať dobrú novinu – správu, keď získaš výhru, peniaze, auto, dom, alebo iba knihu, alebo dostaneš zamestnanie, či správu o narodení dcéry či syna. Ale môže to znamenať aj niečo darovať, a to úsmev, pochopenie, či finančnú podporu pre ľudí, ktorí sú v krajnej núdzi. Ale nielen to, Dobrá novina je ohlasovanie narodenia Pána, ktoré uskutočňujú aj deti z našej farnosti druhý rok. Koledovaním a finančným príspevkom aj my chceme prispieť k zmierneniu biedy v „trefom svete“ a pomôcť misijným aktivitám v týchto oblastiach. Preto je koledovanie spojené s finančnou zbierkou.

Téma 13.ročníka Dobrej noviny je „Výnimočný život s postihnutím“, ktorá sa zameriava predovšetkým na ľudí patriacich v kultúrnom kontexte Afriky medzi najzraniteľnejších. Ich telesný či psychický hendikep je často považovaný za znak preklatia a nešťastia pre celú komunitu, v ktorej žijú.

Výťažok 13. ročníka DN i teraz smeruje k ľuďom do Afriky, ktorí trpia krajinou núdzou a zároveň nedostatočným prístupom k vzdelaniu, zdravotnej starostlivosti, pitnej vode a iným základným potrebám.

Spomeniem iba niektoré projekty, ktoré sú financované z peňazí získaných pri koledovaní DN na Slovensku.

Niektoré projekty sú dlhodobé, t.j. podporované i niekoľko rokov.

Keňa – diecéza Kitale: Pre 75 detí s telesným alebo mentálnym postihnutím diecéza postavila dve ubytovne v školskom areáli, v ktorých sa o školákov stará jedna vychovávateľka. Diecéza finančne podporuje niekoľko detí, ktoré pre ťažké postihnutie chodia do špeciálnych škôl.

Príspevok DN na roky 2007-2009 je 1 212 087 Sk.

Keňa - Centrum Jána Pavla II v Lokichare: Popri škole so zrakovým a sluchovým poškodením je toto zariadenie jediné pre telesne postihnuté deti v diecéze Lodwar, ktorá má približne takú rozlohu ako Slovensko. Projekt vznikol v r. 2006 a poskytuje ubytovanie, stravu, zdravotnú starostlivosť, ortopedické pomôcky a možnosť školskej dochádzky 40 deťom vo veku 6- 13 rokov. Postupne by sa mal počet detí zvýšiť na 70.

Príspevok DN 2 370 152 Sk je na roky 2008-2010.

Keňa – diecéza Lodwar: V tejto diecéze je až 70% obyvateľov kmeňa Turkana negramotných a u žien dosahuje negramotnosť až 85 percent.

Príspevok DN na zabezpečenie vzdelania na roky 2008 -2010 je 1 006 890 Sk.

Keňa – projekt na zabezpečenie pitnej vody: V regióne Turkana má prístup k pitnej vode iba 35 % obyvateľov . DN podporuje tento projekt od r. 2003.

Príspevok na roky 2007 -2009 je 4 334 040 Sk.

Keňa - Nairobi – Centrum pre ženy Eufrázia: V tomto centre sa

poskytujú remeselné kurzy pre ženy – pletenie, vyšívanie, výroba hračiek a bižutérie, háčkovanie, košíkárstvo a centrum zabezpečuje predaj výrobkov i do zahraničia.

Príspevok DN na rok 2008 je 302 067 Sk.

Južný Sudán – diecéza Rumbek: Saleziáni don Boska, ktorí projekt realizujú , zabezpečujú školské potreby, pomôcky a platy miestnych učiteľov. Realizáciou projektu klesne negramotnosť detí z 97 % na 25 %. V školách budú zároveň prebiehať vzdelávacie kurzy pre mládež a dospelých.

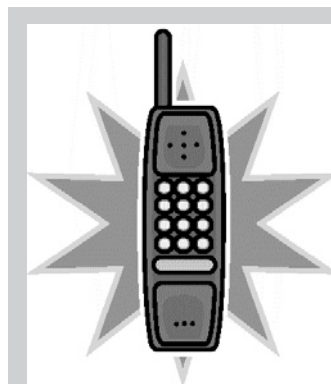
Príspevok DN na r. 2006 – 2008 je 1 006 890 Sk.

Ďalej DN prispeje v r. 2008 - 2011 sumou 4 698 820 Sk. na trvalé zabezpečenie rozvoja slumu Mukuru v Nairobi

K projektovým aktivitám patrí zabezpečenie prístupu k predškolskému a základnému vzdelaniu približne 5 500 deťom. A v Južnom Sudáne prispeje v r. 2008 sumou 1 510 335 Sk na profesionálne zaškolenie sudánskych učiteľov, kde iba 11 % má zodpovedajúce vzdelanie.

Zdroj: Projekty 13. ročníka DN

Spracovala: M. Bušíková

MÁŠ AJ TY MOBIL?

V tomto roku po prvýkrát máš možnosť prispieť na DOBRÚ NOVINU formou darcovskej SMS .

Od 1. novembra 2007 do 31. januára 2008 pošli v sieti Orange a T-mobile SMS s textom: DMS DOBRANOVINA na číslo 877.

Cena SMS je 30 Sk.

*Človek sa stáva takým, aký obraz o sebe má. Si orol.
Ak sa nikdy nepozrieš hore na orla, prežiješ kurací život so sľepkami.*

Poznáme svoj kostol?

Určite mnohí z nás čítali knihy „Život Panny Márie“ a „Umučenie Pána Ježiša“ vo videniach blahoslavenej Anny Kataríny Emerichovej, ktoré zostavil Klemens Brentano, a ani sme si neuvedomili, že výjavy zo života Panny Márie a umučenie Pána Ježiša sú vyobrazené i v našom kostole. Videnie stigmatizovanej nemeckej mníšky Anny Kataríny Emerichovej (1774 – 1824) zapísal a usporiadal veľký romantický básnik Klemens Brentano (1778 – 1842), ktorý prežil takmer 6 rokov pri lôžku Anny Kataríny, pozorne počúval jej slová a starostlivo ich zapisoval. To, čo vyrozprávala A.K. Emerichová nie je v rozpore s evanjeliami, ale ich dopĺňa a obohacuje. To, že Emerichovej texty sú v súlade s evanjeliami, dosvedčuje aj fakt, že všetky dostali imprimatur.

Výjavy zo života Panny Márie – Zvestovanie, a zo života Pána Ježiša – od narodenia až po smrť na kríži sú vyobrazené pod stropom nášho kostola.

Zvestovanie -, ...Mária si spustila závoj na tvár a ruky skrížila na prsiach. Dlho kľáčala ponorená do modlitby...po jej pravici zostúpilo silné svetlo a v tej žiare som uvidela oslnivého mladíka s dlhými vlasmi.... bol to archanjel Gabriel, ktorý sa jej prihovárал. Mária zdvihla závoj, pozrela na anjela a vyriekla sväté slová. Hľa služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova...”

Ježišovo narodenie - „...žiara okolo svätej Panny bola stále väčšia...O dvanástej hodine v noci som videla, že sa vznáša nad zemou. Z nebies vyšiel lúč svetla a dopadol na Máriu ako oslnivá žiara. V tomto svetelnom lúči zostúpili na zem nebeské zbory... s pohľadom upretým k zemi sa modlila k svojmu Bohu, ktorého Matkou sa stala...”

Dvanásťročný Ježiš v chráme

- ... Keď mal Ježiš dvanásť rokov zobrali ho prvý raz do Jeruzalema na veľkonočné sviatky. Po slávnosti sa vydali na cestu domov, ale Ježiš zostal bez vedomia rodičov v Jeruzaleme. Až po troch dňoch ho našli v chráme, ako sedí medzi učiteľmi Zákona... Všetci, ktorí ho počuli, žasli nad jeho múdrosťou...

Malý Ježiš pomáha -...svätý Jozef pracoval ako tesár, ale ľudia mu za jeho prácu neplatili... vo svojej biede padal na kolená, modlil sa a prosil Boha o pomoc...malý Ježiš pomáhal svojim rodičom a všetko robil rozvážne a pozorne...radosť, ktorú im robil Ježiš, prevýšila všetku bolesť a útrapy...

Ježiš sa krvou potí...Taká veľká bola Ježišova úzkosť, že krv, ktorá vychádzala z jeho zmučeného srdca, vyplnila všetky póry a napokon sa prejavila na jeho koži vo veľkých kvapkách, ktoré pomaly a ťažko dopadali na zem. Ježiš ako človek plne prežíva predsmrtnú agóniu. To, čo spôsobuje jeho bolesť, nie je strach o seba, ale o celé ľudské pokolenie. V tej chvíli hovorí svojmu Otcovi: „Nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane.“...

Ježiš, ktorý bol bičovaný... Bičovanie u človeka, ktorý mal byť popravený a bol pokladaný za bezcenné stvorenie, bolo vyliatím zlosti a vášni tvrdých rímskych žoldnierov...Právom platili o Ježišovi slová proroka Izaiáša „Nema podoby ani krásy, aby sme hľadeli neho, a nemá výzru, aby sme po ňom túžili. Opoprhnutý a posledný z ľudí, muž bolesti, ktorý poznal utpenie, pred akým si zakrývajú tvár, opoprhnutý, a preto sme si ho nevážili.“ /Iz 53, 2-3/

Ježiš tinním korunovaný... „Prichádzali k nemu a hovorili: Buď pozdravený, židovský kráľ! A bili ho po tvári.“(Jn 19,3) ...korunovanie

tinním sa konalo na dvore strážnice... Ježišovi strhli šaty a obliekli mu starý červený vojenský plášť... okolo hlavy mu priviazali veniec z troch trňových konárov ...hodili sa pred ním na kolená, akoby bol práve korunovaným kráľom...z čela dorážaného trňovou korunou sa mu rinula do očí krv a stekala mu po tvári...

Ježiš nesie kríž na Kalváriu... Pán si kľakol ku krížu, objal a trikrát ho pobozkal. Ticho šepkal nebeskému Otcovi ďakovnú modlitbu za započaté vykúpenie ľudstva. Kríž sa stal oltárom jeho obety...aj deti podnecované dospelými mu hádzali pod nohy kamene a nadávali mu.Boli to deti, ktoré žehnal a vyhlasoval za blahoslavené...

Ježišova smrť – ukrižovanie... Nastala Pánova posledná hodina... Zápasil so smrťou ako obyčajný človek...Ježiš povedal „Dokonané je!“...a mocným hlasom zvolal „Otcе, do tvojich rúk porúčam svojho ducha!“

Svätá Panna hľadela na to sväté telo, ktoré počala z Ducha Svätého v absolútnej čistote. Pozerala naň ako na telo z jej tela, kosť z jej kostí, srdce z jej srdca, teraz zbavené všetkej krásy a odlúčené od najsvätejšej duše. Matka ho kontemplovala s nevýslovnou bolesťou Modlime sa s vďačnosťou aj dnes pred krížom slovami Josepha Bernharta: „Svet sa točí, ale Kristov kríž stojí pevne. Pane, tvoj kríž nás posilňuje, aby sme niesli svoj vlastný kríž a teba nasledujúc, aby sme vošli do tvojho kráľovstva, ktoré si nám pripravil ty, ktorý si stvoril človeka, aby utrpením bol spasený.“

Zdroj: Život Panny Márie a Umučenie Pána Ježiša vo videniach bl.A.K.Emerichovej
Sv.písmo Nový zákon
Spracovala: M. Bušíková

Z denníka cestovateľa – zážitky z Kanady

Keďže bola včera nedeľa, vrátim sa ešte k svätej omši a k tým jej častiam, ktoré u nás v takej podobe nepoznáme. Omša sa začína povstaním a prečítaním úvodných slov jedným z veriacich. Potom zozadu, cez kostol, kráča miništrant s krížom, 2 kňazi, 2 dievčatká v bielom a tí, čo budú pomáhať dávať prijímanie (vždy muž a žena). Čítanie zo sv. evanjelia číta kňaz a pri ňom stoja tie dve malé dievčatká s veľkými sviecami. Otčenáš sa spieva na krásnu melódiu. Kňaz povedal počas kázne, že farské spoločenstvo zorganizovalo protestný

pochod po meste. Jeden z okoloidúcich vodičov farárovi ukázal, že im preskočilo, kňaz mu poslal kríž a vtom ten vodič zozadu narazil do pred ním stojaceho auta. Všetci v kostole sa tomu veľmi tešili a kňaz zožal aj potlesk. Artur nám po omši vysvetlil, prečo všetci idú na prijímanie. Malé hriechy sa nepočítajú a z tých trochu väčších sa vyspovedajú raz alebo dva razy do roka. Tie najväčšie sa nehovoria, aby nemali opletačky so zákonom. Veriaci ľudia sú tam súdržní, ale s oblečením na nedeľnú svätú omšu si nerobia problémy. Len zbormajster nás prekvapil bielym sakom a zlatou kravatou.

L. Oravcová

Stretnutie päťdesiatnikov a šesťdesiatnikov na svätých omšiach

Na svätých omšiach pri príležitosti životných jubileí sa zúčastnili nielen tí, ktorí v Radošine žijú, ale aj tí, ktorí boli v radošinskom kostole pokrstení. Najstiahnejšie bola hotová „detektívka“, vyjadrili sa ženy, ktoré si vzali na starosť pohľadať ich. Určite väčšia, ako zorganizovať stretnutie spolužiakov. Nakoniec sa to podarilo a všetci zúčastnení, už životom vyskúšaní, vytvrdení a mnohí aj v peci života vypálení, prijali možnosť poďakovať sa Pánu Bohu za prežité roky. Veď to sú jubileá, pri ktorých

už človek dokáže rozoznať plevy od zrna a pravdu od lži. Dôkazom boli slová jubilantov na záver sv. omši. Jednu z nich – záverečné poďakovanie päťdesiatnikov, ktoré vyslovil verný rodák Ing. Lubomír Kučera, uvádzame, aby sme sa spolu s ním mohli opäť zamyslieť nad pomyselnými zastávkami v našich životoch a tiež preto, lebo všetci máme podobné pocity:

Vážený pán farár, drahí priatelia päťdesiatnici, drahí rodáci!

Dnes sme sa zišli v našom chráme, aby sme Pánu Bohu ďakovali za to, že sme sa dožili päťdesiatky, lebo sme sa aj nemuseli! Zišli sme sa tu aj preto, aby

sme Pána Boha prosili o odpustenie, lebo každý z nás má prečo prosiť o odpustenie.

Pri tejto príležitosti by som chcel poďakovať nášmu pánu farárovi za odslúženie ďakovnej svätej omše, za výborný a podnetný nápad stretnúť sa pri príležitosti životného jubilea a za pomoc pri organizácii stretnutia. Vďaka Vám, pán farár, za to, lebo nič z tohto, čo ste vykonali, nebola Vaša povinnosť, a predsa ste to pre nás urobili. Sme Vám za to vďační a dúfame, že naším spoločným úsilím sa podobné stretnutia stanú pre Radošinu pravidlom.

V tejto chvíli nemôžem nespomenúť našich rodičov. Mnohí tu dnes sú, ale niektorí aj nie, lebo sú už starí a chorí, alebo už nie sú medzi nami. Drahí naši rodičia, ďakujeme Vám za to, že ste nás chceli a priviedli nielen na tento svet, ale aj do tohto chrámu. Vďaka Vám za to, že ste vždy, keď bolo treba, stáli pri nás, pomáhali nám, mysleli viac na nás ako na seba. Sme Vám za to vďační a sľubujeme Vám, že navždy zostanete v našich srdciach a srdciach našich blízkych.

Chcel by som poďakovať všetkým organizátorom stretnutia, ktorí pomohli pri organizácii, obetovali svoj voľný čas, svoju námahu, bez reptania a s láskou. Vďaka Vám priatelia a na oplátku.

Záverom by som chcel všetkých rodákov poprosiť o odpustenie. Drahí rodáci, ak Vás niekto z nás akokoľvek, čímkoľvek urazil, roztrpčil, prosím odpustite nám a prepáčte.

Vďaka Vám všetkým za všetko. Nech Vás Boh sprevádza a ochraňuje.

VYPOČUTÁ HÁDKA

Žena: Podávam o rozvod, už mám tvojho túlania a pitia dost!

Muž: Ja sa polepším. Od zajtra.

Žena: Nič mi nehovor, s tebou som definitívne skončila!

Muž: (Chce odísť z izby.)

Dcéra: Mami, oco, ak sa rozvediete, ja si niečo urobím! Ja chcem, aby ste zostali spolu! (Plač.)

Žena a muž (jeden cez druhého): Veď teba vezmem so sebou!

Dcéra: Ja vás chcem obidvoch! Keď sa rozvediete, nepôjdem ani s jedným. Ja si z vás predsa nebudem vyberať! Ty si moja mama a ty si môj oco. Ak ma nechcete spolu, ulahčím vám to. Odídem ja. Naveky.

Ďalej bolo dlhé ticho. A ako to dopadlo? Muž šiel na liečenie a bolo úspešné. Manželstvo dodnes funguje a dcéra je už veľká.

DOBRO JE NENÁPADNÉ ROZHOVOR Z ULICE RADOŠINY:

- Pani, vy chodíte s paličkou. Nepotrebuje, aby sme vám zabezpečili odbornú pomoc?

- Ďakujem za ochotu, ale hoci mi Pán Boh nepožehnal deti a muž už je na sláve Božej, mám takých dobrých susedov, že urobia všetko, čo potrebujem. Každý deň ma niekto z nich navštívi. Nosia mi lieky, nákupy, prídu mi umyť okná... Nech ich Pán Boh odmení, sú to veľmi dobrí ľudia.

-st-

„Každému ide o vaše dobro. Preto si ho dobre strážte“.

DETSKÁ RUBRIKA

„Dnes sa vám narodil Špasiťel, Kristus Pán.“

To sú slová, ktoré všetci spievame v rámci liturgie na Narodenie Pána. Slová veľmi známe, veľmi významné pre každého z nás, a predsa akoby zanikali v „radosti“ z darčiekov.

Skúste však, deti, pri rozbaľovaní darčiekov pamätať aj na to, kto je tým OZAJSTNÝM VIANOČNÝM DAROM – na Pána Ježiša. Čo ste mu ako dar pripravili počas Adventu? Ako vyzerali naše účasti na svätých omšiach, naše modlitby,...

Nezabudli ste dobre a pozorne počúvať čítania zo Svätého písma a dokázali ste z myšlienok čerpať aj počas všedných dní? Možno sa zdá, že je to ťažká úloha, ale jediné, čo vyžaduje, je tréning. Práve pokojné sviatočné dni sú dobrou príležitosťou „tréňovať“. Stretla som sa s chlapcom – žiakom, ktorý mi povedal:

„Keď som si raz v kostole vypočul čítanie z knihy proroka Micheáša, doma som ho v Biblii vyhľadal a veľmi ma zaujalo. Teraz si vždy vyhľadám to, čo ma zaujme.“

Aj takto vyzerá cesta k spoznávaní Ježiša, lebo len keď ho poznáme, môžeme ho milovať. **Prehĺbiť vieru a pozornosť nám môžu pomôcť aj jednoduché otázky:**

Ako sa volajú ranné sväté omše v Advente?

a/ litánie b/ roráty

Počas Adventu v nedeľnej liturgii nespievame:

a/ Verím v Boha b/ Sláva Bohu na výsostiach

Koľedníci „Dobrej noviny“ budú v našej obci:

a/ 2.-krát b/ 1.-krát

Skús doplniť vetu evanjelistu Lukáša:

„A všetci, ktorí to, divili sa nad tým, čo im“ (Lk 2,18)

Všetkým vám prajem, aby ste sa stali ohlasovateľmi radostnej zvesti každý deň a podobali sa Ježišovej Matke, ktorá „zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich.“ (Lk 2,19)

AKR.

150 rokov od zjavení v Lurdoch.

Od chvíle, keď sa „krásna Pani“ predstavila 14-ročnej Bernadette Sourbirusovej ako Nepoškvrnené počatie, uplynulo už bez niekoľkých mesiacov 150 rokov. Lurdy – kedysi neznáme francúzske mestečko – dnes navštívi okolo 6 miliónov pútnikov ročne. Čo chcú vidieť tí, ktorí prichádzajú do Lúrd? V dnešnom svete, plnom nespravodlivosti a násillia, sa stávajú tieto duchovné miesta čoraz

dôležitejšími. Lurdy vracajú človekovi zápal v boji so životnými ťažkosťami.

Jubileum zjavení bude trvať celý rok. Začne sa sláviť 8. decembra 2007 na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie a potrvá do 8. decembra 2008. Heslom prípravy na jubileum je: „Zmierť sa s Bohom.“

Prevzaté z časopisu Rodina Nepoškvrnenej 4/2007

Čriepky z mladosti – 13.časť

Po návšteve Medžugoria a Ríma naša cesta viedla do Lúrd. Spomením aj naše zastávky počas viacerých dní, ale podstatou našej cesty a cieľ boli tak túžobne očakávané Lurdy.

Cestovali sme v nedeľu po svätej omši s modlitbou „Pod Tvoju ochranu sa utiekame...“ Keďže nás bolo desať a mali sme sa sami postarať aj o stravu, naše batohy boli tomu prispôsobené. Cesta viedla cez Rakúsko. Zastavili sme sa pri Mondese s kostolíkom sv. Kristófa, kde nás udivila kultúrna celého prostredia. Nocľah bol pokojný – na podlahe karavanu, viacerí sa usilovali o spánok. Cestou sme sa modlievali sv. ruženec. Ďalej cesta viedla do Švajčiarska. Významná bola zastávka pri Ženevskom jazere a prvý kúpeľ. Vo Francúzsku nás privítalo veľké teplo a vyprahnutá krajina. Celodennú zastávku sme si urobili v Sebe. To bolo posilňujúce a povzbudzujúce. Cesta ďalej viedla do Španielska a Andorry a konečne do Lúrd.

Toto cestovanie horskou krajinou bolo náročné a plné očakávania. Blížil sa sobotný večer. Na hygienu nám poslúžil malý potôčik. Posledné hodiny cesty boli už za prítmnia.

Zaparkovali sme tesne pred bránou areálu Nepoškvrnenej. O pár minút sme už stáli pred sochou Zjavenia. Zmocnila sa nás hlboká bázeň, ktorá nás sklonila na kolená. Množstvo sviec, slová vďaky a vnútorného vytrženia, prosby a modlitby. Popod skalu Zjavenia sme prešli k prameňu a k vývodom vody. Voda chutila, osviežovala, oblažovala. Dosýta sme sa nabažili tohto vzácného miesta. Zaparkovali sme blízko pod stromom a po skromnej večeri sme sa pred druhou hodinou po polnoci uložili spať.

Nedeľné ráno bolo krásne. Naše kroky smerovali na sv. omšu do Baziliky sv. Pia X. o 9. hod. Táto je pod zemou a zmestí sa do nej asi 30 tisíc pútnikov. Svätú omšu

slúžilo asi 300 kňazov. Zážitok ojedinelý! O 11. hod. nám premietli film o misiách a zúčastnili sme sa na slovenskej sv. omši. Popoludní sme navštívili múzeum a dom sv. Bernadety. O 16,30 sme sa zúčastnili na požehnaní chorých s Oltárnou sviatosťou, potom sme absolvovali súkromnú krížovú cestu vinúcu sa okolo jaskyne cez hory a zastaveniach so sochami v nadživotnej veľkosti. Večer po 20. hodine bol nádherný sviečkový sprievod a počas neho modlitba sv. ruženca a spev. Návrat do nášho „domčeka“ bol po 22. hodine. Spomienky a smäd – smäd a spomienky. Deň bol dosť horúci a spánok vzácny. Ráno bol skorý budíček. Mali sme sv. omšu v slovenčine. Slúžil ju vdp. S. Šipoš a dvaja kňazi – rehoľníci, bratia Rúčkovci. Jeden bol kaplánom v Topolčanoch a potom v Brezovej pod Bradlom, druhý bol šéfom rehole františkánov. Potom sme videli film o dejinách Lúrd. Absolvovali sme prehliadku chrámov a rozlúčili sme sa s Lurdami.

Na poludnie sme trochu smutní štartovali smer Bayone – Biskajský záliv v Atlantickom oceáne. Tam nebo prvýkrát zarosilo. K večeru sme už boli pri oceáne: silný prúd, veľké vlny, hlboký piesok, krásny borovicový sad. Všetko príjemné, nové, a – odpočinok. Cesta ďalej viedla cez Bordeaux do Paríža. Tu sme navštívili chrám „Našej Panej“ a katedrálu Notre Dame. Prezreli sme si aj Eiffelovku, Víťazné oblúky, Louvre a chrám Najsvätejšieho srdca Ježišovho. Na dvore fary sme parkovali a nocovali. Pozreli sme si i Versailles.

Cesta domov ďalej viedla cez Nemecko. Zastavili sme sa v Mníchove, hovorili o bezpečnosti a domove. Potom sme sa vydali smerom cez Rakúsko do Bratislavy. Šťastne sme sa vrátili domov pred polnocou a najvzácnejšie dojmy z Lúrd sme na druhý deň zanesli na nedeľnú sv. omšu.

-om-

Správy zo života farnosti

- Pri príležitosti výročia posvätenia farského chrámu bol kostol vyzdobený plodmi zeme ako poďakovanie za úrodu. Výzdoba sa z roka na rok skvalitňuje lepenými a sypanými obrazmi, celkovým rozmiestnením a zoskupením plodov na rôznych miestach kostola a je stále viac prestúpená duchom tvorcov výzdoby.

- 29.9.2007 bola sv. omša za jubilujúcich šesťdesiatnikov a po nej posedenie v klube dôchodcov. Z pozvaných oslávencov žijúcich alebo pokrstených v Radošine sa na slávnosti zúčastnilo 23 jubilantov.

- 6.10.2007 bola sv. omša za jubilujúcich päťdesiatnikov a po nej spoločné posedenie v jedálni školy. Na tejto slávnosti sa zúčastnilo, keďže boli najmladší, najviac pozvaných, bolo ich 42.

- Jubilanti oslavujúci 50 a 60 rokov života sa rozhodli na znak vďaky za dožitý vek, Božiu pomoc a možnosť takejto mimoriadnej slávnosti, iniciovanej vdp. Havranom, venovať kostolu spoločný darček – nový kalich, cibórium a ampulky. Nové bohoslužobné predmety si všetci veriaci mohli zblízka prezrieť po sv. omši 6. októbra, kedy boli vystavené na obetnom stole.

- Celý mesiac október sa veriaci denne modlili svätý ruženec, v dňoch, keď je vo farskom kostole sv. omša to bolo pol hodiny pred ňou, v stredu a štvrtok o 18. hod. a v nedeľu popoludní bola modlitba spojená s mariánskou pobožnosťou.

- V nedeľu a vo sviatky, keď sa slúži sv. omša za farníkov, sa ujal zvyk slávnost-

ného nesenia obetných darov manželskými pármí. Zapájanie sa do svätej omše týmto spôsobom veľmi obohacuje celkový dojem z jej slávania.

- V nedeľu 28. októbra 2007 sa po popoludňajšej mariánskej pobožnosti začala pravidelná katechéza rodičov prvoprijímajúcich detí.

- Vo štvrtok 1. novembra odpoľudnia sa konala na miestnom cintoríne pobožnosť pri príležitosti „Spomienky na všetkých verných zosnulých“. Pobožnosť sa môže konať buď v deň spomienky alebo v predvečer tohto dňa, ako to bolo i tento rok. Veriaci farnosti sa zhromaždili pri hlavnom križi cintorína, kde sa pobožnosť konala. Na záver sa spolu pomodlili Litánie k svätým a prijali požehnanie od dôstojného pána farára L. Havrana. Pán farár povzbudil veriacich do získavania odpustkov pre duše v očistci a znova pripomenul podmienky, za akých sa dajú získať.

- Dňa 10.11.2007 sa p. M. Bušíková zúčastnila na stretnutí Zodpovedných osôb Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy v Trnave, na ktorom prevzala materiál pre koledovanie v „Dobrej novine“ pre našu farnosť. Organizátor akcie je eRko – HKSD. Tak ako minulý rok, i teraz sa deti s radosťou pripravujú na koledovanie.

- V období adventu sa slúžili vo farnosti tradičné „roráty“.

Farská knižnica informuje:

Otváracie hodiny farskej knižnice zriadené v priestoroch obecnej knižnice na obecnej úrade v Radošine sú každú stredu od 13. hod. do 16. hod.

UMYSLY APOŠTOLATU MODLITBY

December 2007

Všeobecný: Aby bola ľudská spoločnosť vnímavá pri starostlivosti o všetkých postihnutých chorobou aids, najmä o deti a ženy, a aby im dala Cirkev pocítiť Božiu lásku.

Misijný: Aby vteleň Božieho Syna, ktoré Cirkev oslavuje na Vianoce, pomohlo ľuďom ázijského kontinentu spoznať v Ježišovi Božieho posla, jediného Spasiteľa sveta.

Umysel KBS: Aby nás pamiatka Kristovho príchodu na svet upevnila vo viere, posilnila v nádeji a roznieťila v nás lásku k Bohu a blížnym.

Január 2008

Všeobecný: Aby cirkev posilnila svoj záväzok k plne viditeľnej jednote, aby tak mohla prejavíť, v neustále rastúcej miere, svoju prirodzenosť ako spoločnosť lásky, v ktorom sa zriekadlí spoločenstvo Otca, Syna a Ducha Svätého.

Misijný: Aby sa cirkev v Afrike, ktorá sa pripravuje sláviť jej druhé Mimoriadne zhromaždenie Biskupskej synody, bola ďalej znamením a nástrojom zmierenia a spravodlivosti na kontinente, ktorý je stále poznačený vojnou, vykorisťovaním a chudobou.

Umysel KBS: Aby sme so starým rokom zanechali naše hriechy a slabosti a v novom roku sa dali na cestu obrátenia k dobrému.

Február 2008

Všeobecný: Aby mentálne postihnutí neboli vytlačení na okraj spoločnosti, ale aby ich rešpektovali a s láskou pomáhali žiť spôsobom hodným ich fyzického a sociálneho stavu.

Misijný: Aby inštitúty zasväteného života, ktoré tak prekvitajú v misijných krajinách, znova objavili misijný rozmer a verné radikálnemu vývoju rádu evanjelia, veľkodušne prinášali svedectvo o Kristovi a ohlasovali jeho zvest až do končín zeme.

Umysel KBS: Aby sme vedeli obetovať aj nám drahé veci na dobré úmysly.

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne:

okrem nedeľe, pol hodiny pred svätou omšou vo farskom kostole.

K prvému piatku:

v Radošine v pondelok a utorok od 16,30 – 18,00 h, v piatok od 8,00 – 9,00 h a od 15,00 – 16,30 h,

v Behynciach v stredu od 8,00 – 9,00 h a od 16,30 – 18,00 h,

v Bzinciach vo štvrtok od 16,30 – 18,00 h.

ADORÁCIA

V Radošine na prvý piatok od 8,00 – 18,00 h

KATECHÉZA

Sviatosť krstu. Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne alebo telefonicky.

Sviatosť manželstva. Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o prijatie sviatosti.

Príprava dospelých na prijatie sviatostí. Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, príp. iných sviatostí, trvá dva roky.

DECEMBER 2007

	SLÁVNOSŤ
25. NARODENIE PÁNA	Sviatok
26. Sv. Štefana, prvého mučeníka	Sviatok
27. Sv. Jána, apoštola a evanjelistu	Sviatok
28. Sv. Neviniatok, mučeníkov	Sviatok
30. Sv. rodiny	Sviatok

JANUÁR 2008

1. SLÁVNOSŤ PANNY MARIE BOHORODIČKY	SLÁVNOSŤ
6. ZJAVENIE PÁNA	SLÁVNOSŤ
13. Krst Pána	Sviatok
25. Obrátenie sv. Pavla, apoštola	Sviatok

FEBRUÁR 2008

2. Obetovanie Pána, Hromnice	Sviatok
6. Popolcová streda	Deň pokánia
14. Sv. Cyril a Metod, patróni Európy	Sviatok
22. Katedra sv. Petra, apoštola	Sviatok